

i Bygden Vestmanhavn 8 Mand horte ved et Ulykkestilfælde i Fjor. Forholdene vare meget usle i Forveien, og de bleve derefter naturligvis endnu værre. Det skulde glæde mig meget, om Landsthinget vilde vise Smødefommen overfor denne Sag. Udvalget i det andet Thing har som Motiv til Regtelsen anført, at man mente, at det vilde være en Glidbane, man kom ind paa ved at bevilge et saadant Beløb som rentefrit Laan. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Udvalget har vedtaget at give rentefri Laan om ikke netop til Løgeboliger, saa til andre Formaal i det øvrige Land, og jeg kan derfor ikke se, at et saa lille Beløb som 5,000 Kr. bør negtes, saa meget mindre som man ikke i nogen nær Fremtid vil komme til at bygge nogen Løgebolig deroppe. Endvidere har man i det andet Thing negtet 1,500 Kr., som vare forlanet til en Landbrugskonsulent, nemlig 1,000 Kr. som Løn og 500 Kr. som Reiseogtdgjørelse. Jeg finder det meget beklageligt, at man ikke vil gjøre Noget som helst for det færøiske Landbrug. Der er aldrig blevet gjort det Mindste derfor. Nu er man saa heldig stillet deroppe, at man har en i enhver Henseende dygtig og af Landhusholdningssekskabet godt kjendt Landbrugskandidat, som har skrevet en Piece om de færøiske Landbrugsforhold, der, saa vidt jeg veed, er ombelt paa de Herrers Pladser, og som man kan læse med stor Fornøjelse. Den er rigtig godt skrevet og giver et godt Indblik i, hvorledes de færøiske Landbrugsforhold for Tiden ere. Det vilde være til stor Gavn, om en saadan Mand kunde bringe Færingerne i nogen Forbindelse med Landhusholdningssekskabet her, for at de derigjennem kunde faae adskillige Vink og Landbruget komme paa et bedre Standpunkt end det for Dieblirket er. Det staar for Tiden paa et meget primitivt Standpunkt, saa at alle mulige Vint kunne være nødvendige i den Henseende. Jeg skal meddele, hvad der ogsaa vil findes i den omtalte Piece, at der er en Faarebestand af ca. 60,000 Faar paa Færøerne, at der holdes 3,600 Røer, at der avles i Gjennemsnit omtrent 4,000 Tdr. Korn og en 636,000 Centner Hø, og at der avles omtrent 10,000 Tdr. Kartofler om Aaret. Man kan deraf se, at det ikke er aldeles umuligt at avle Noget deroppe, men paa Grund af Naturforholdene og den primitive Maade, hvorpaa Jorddyrkingen foregaar, faar man ikke det Udbytte, som kunde indvindes, hvis man ved fornuftige Foranstaltninger kunde gjøre noget Mere for Landbruget. For en Del Aar siden blev der ansøgt om, at der maatte blive anlagt en

Mønstergaard deroppe, men den nød samme Skjæbne som Landbrugskonsulenten. Med disse Bemærkninger skal jeg paa det Barmeste anbefale dette Thing at bevilge de ansøgte 1,500 Kr. — Jeg skal dernæst med et Par Ord omtale Fyret, som nu har været saa at sige en Gjenganger i Rigsdagen i flere Aar og stadig faaet samme Skjæbne. Det ser ud, som om man i det andet Thing betragtede denne Bevilling til et Fyr deroppe som en Bevilling, der gives til Færøerne. Jeg maa paa det Bestemteste protestere derimod. Det er en Bevilling ikke til Færøerne, men til Fyrhæsenet. At negte et Fyr paa Færøerne under Foregivende af, at der er Uenighed om, hvor det skal staa, er ikke billigt, thi at der er Uenighed derom, er ikke noget Bevis for, at man ikke trænger til et Fyr, men tværtimod et Bevis for, at vi trænge ikke til eet, men til to Fyr. Naar man kun har andraget om eet, er af den simple Grund, at man var forvisset om, at saaledes som Sagen hidtil er bleven modtaget i Folkethinget, vilde man ikke kunne faae to. Derimod har i sidste Aar Sagthinget enstemmig vedtaget et Andragende til Regjeringen og Rigsdagen om at faae et Fyr anlagt paa Naalsø, idet det har lagt Vægt paa, at det var den Plads, hvor det første Fyr bør anlægges. Det er ogsaa i Overensstemmelse med, hvad Fyringenøren, der, saa vidt jeg hukker, i 1884 var paa Færøerne, har anset for rigtigst. Han udsaa Pladsen, hvor Fyret kunde staa, og i samme Retning gaa Udtalelser fra næste alle Skippere paa Færøerne og fra de tre Dampskibsførere, som nu besætte Færøerne, og som først anløbe Suderø paa de 8 af deres 11 Reiser, men som dog have understrevet Andragendet, som gaar ud paa, at Fyret skulde staa paa Naalsø. Men, som jeg før sagde, der trænges til mere end eet Fyr, og naar man først har faaet det paa Naalsø, kunde det være ganske hensigtsmæssigt, og jeg tør nok sige rimeligt, om vi ogsaa fik et paa Suderø. Vi maa huske paa, at der er kun godt og vel 40 Mil mellem Nordenden af Orkneyøerne og Hebriderne og Færøerne, og mellem Færøerne og Hebriderne gaar saa at sige hele den Scandnaviske Skibsart til Amerika og Island og til dels ogsaa til Middelhavet. Naar man tænker sig, at Farvandet der kun er 40 Mil bredt, saa er det urimeligt, at der ikke findes noget Fyr paa den ene Side af det Farvand. Det er i højeste Grad utroligt, kan man sige, at man i vore Dage ikke finder noget Fyr paa et saadant Sted. Vil man f. Ex. gjøre sig den Uleilighed at rejse til Færøerne og se, hvilken Skibs-